

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

5. Miracula in domo edita cui benè precatus fuerat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

amabilissimâ caritate parique modestiâ, perhumaniter omnes excipere, blandiri que illis infantibus, & eorum quemque perinde proprio nomine compellere, quasi non tunc primum eam urbem intrasset peregrinus, sed annorum complurium civis, diu illam triuisset. Quod in tanto, quos nunquam viderat numero puerorum haudquaquam potuit, nisi deo docente addiscere. Quare tam huius admiratione, quam opinione sanctitatis, quæ illuc eum singularis, certaque præuenerat, statim fit omnibus venerationi; nec tamen ex plurimis habere hospitem certatim rogantibus cuiquam cessit, sed solenne suum seuerè retinens, diuertit in nosocomium, sui ipsius tum abiectiioni consultum volens, conuictu pauperum, & ministerio in ægrotos; tum vero latendi studio & occultandi vitam, precandi assiduitate, & asperitate vexandi corporis singularem: sed frustra optauit has latebras; quæ vnus putabat Dei oculis commissa, denique patuere, vici sanctitatem & per diem infractos, in Dei gloriam labores demirata curiositas, seire item expiscata est quid etiam rerum noctibus ageret.

4
Noctes quibus rebus occuparet.

4. Antonius Pereira, & Iacobus Pereira (quibus deinde in India vteriores amicos non habuit, Iacobo præsertim de quo multa suppetent suo loco) alternis ad rimas cubiculi excubant, quod erat ex palmæ frondibus contextum, & notant hominem post diurnos sudores, noctu solitum in Christi de cruce pendens aspectu quiescere coramque in genua prostratum hæere immobilem, altâ defixum contemplatione, cuius flamma iucundè animum depascens, toto in ore legebatur, cum perpetuâ interim copiâ dulcium lacrimarum; nec ab his aliud deprehensum; aliorum cura felicior; sublimem à terra contempsit, splendoris immensi radiis circumfusum, cuius rei edemus testes, vbi erit intima cum Deo, sancti familiaritas animique in deum ab sensibus frequens alienatio expliganda. Nocte magnam partem in hunc modum exactâ, sedens vt plurimum, interdum iacens in nudo ex spartis funibus lectulo, saxo capiti subiecto, duas vt multum, tres horas summo dabat; experrectus, penso diuini officij perfoluto, & precatone dum illucisceret repetitâ, prodibat è nosocomio ad consuetum animarum opus. Sed ei non licuit quam, illic sedem sibi delegerat, retinere; vim ipsi amicam intulit quorundam pietas qui domum efflictim cum expetebant; illos vt erat mirâ comitate, mæstos ab se abire non sustinens, minus ægrè est passus rogata impetrare quod pauperes essent, sibi que hoc ipso cariiores. Quare iis etiam ingenti pretio, hospiti meritum de arcâ Regis supremi reposuit, quam semper habuit sibi & aliis apertam.

5
Miracula in domo edita cui benè precatu fuerat.

5. Domui illi benè precatus est, & quicumque in posterum illam habitarent prædixit fore pro suâ conditione fortunatos: cui promisso fidem breui fecit euentus; sed huius tantum vnâ in re distinctam memoriam actus publici consignant ob insignis miraculi splendorem. Erat domus illa S. Iacobi vicina castro, vrbisque connexa mœnibus, & immincebant illac mari, altitudine enormi mœnia: contigit verò, Xaverius, dum illic habitat,

habitat, pueros duos & feminam, diuersis temporibus, in subiecta saxa præcipites iurare, quos tantâ ex ruinâ oportuisset omninò in frustra conteri; at ij nec leuiter læsi, extremo illo sunt defuncti, periculo, subiciente allisuris ad saxa occultam manum Apostolo, & sua iam tum promissa præstante. Hinc illis ædibus constans fides, tutelæ S. Xauerij; hinc obseruantia populi; æstimatio earum ingens, nec minor emptorum numerus: at eius tunc Dominus Ioannes Suarez Vergera, nec magnitudine pretij, nec vllis aut precibus, aut conditionibus perpelli valuit vt eas ab se cuiquam amitteret, vel hæc vnâ illarum, si omnia deforent, hæreditate, suos abundè diuites relicturus, quod eas & tantus conlcrasset hospes, & tam certâ beasset adpreccatione.

6. Tot verò alijs, Apostoli sui, Malacam aduentum decorauit Deus prodigijs, vt in iuratis auctoritatibus testium, non referantur sigillatim, aut manipulatim morbi diuino miraculo ab eo sanati; sed vno complexu affirmetur, eum quotquot tetigerat curasse, creditâque ipsius sanctas manus morborum omnium expultrices. Pauca solùm in ijs disertè expressa hîc pono. In extremis agebat Antonius Fernandus, annis quindecim vix maior. Mater Christiana, sed de Ethnico adhuc olens, patrias incantationes, erat enim ex Iaua oriunda, profuturas filio sperauit, Molucensem acciuit anum veneficam, Naim nomine dictam, artémque illius grandi pretio conduxit, anus funiculum multis filis intextum certo carmine incantat, eoque iacentis brachium illigat. Sub hæc voce confestim ægrotus, sensûque defici, & lethalius vrgeri paroxisimis, redacti medici vt eum sensibus redderent; cibi vocisque iam triduo expertem desperare; fletu mater, & lamentis absumi; cum fortè superueniens pia ex familiaribus matrona, quid hic, ait increpitans, te vexas, & conficis? quin sanctum Patrem ne grauetur venire, per nuntium rogare qui vt eum viderit, absque morâ sanum tibi illum exhibebit. Mittit itaque mulier; adest Xauerius; eius ingressu puer qui videbatur efflare animam, subitario correptus impetu furere, vociferari, agitarique ferociter vt agrè posset coerceri, creuitque insaniâ cum vir sanctus adstiterit propius; ex quo is facillè coniecit, esse hos possessi ab dæmone, non naturæ motus; constititque deindè apertiùs cum oblatam crucem, conuulsione totius corporis, rugitu, & sputis excipit. Quarè illi, ex Evangelio, Christi patientis historiam de genibus legit, reliquiarum appendit thecam, aquam sparit lustralem. Quibus vt antè immobilis, & absque vlllo sensu, compressâ rabie iacuit. Post quæ assurgens Xauerius, cibum, ait, illum, (nocte hæc eâ horâ sumendum) puero parate, & cibum horâque designauit, quâ vt præuiderat cibo illo refocillatus est. Tum iussit à patre iuuenem vt confanisset, ad S. Mariæ de monte nouem diebus duci, vbi esset ipse die proximè insequentij pro illo facturus, & commendaturus illam Deiparâ. Quod dum præstat ægrotus, insperato, & vocem, & valetudinem integram recepit. Sterit illi minoris aliorum trium salus deposita, Franciscus Lopez Almeida, vsu

6
Miracula ab
eo complura
Malacæ
edita.